

РЕШЕНИЕ

№ 2545

гр. София, 15.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 21.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **12011** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от [фирма] против решение №224/01.11.2021г. на заместник-министъра на околната среда и водите, с което е отказано продължаване на срока на действие на Разрешително №01440017 от 04.01.2012г. на министъра на околната среда и водите за водовземане от язовир „Пчелина“, с цел производство на електрическа енергия посредством ВЕЦ“Пчелина“. В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на административния акт като постановен при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и неправилно приложение на материалния закон. Конкретните твърдения са, че административният акт е издаден след срока по чл.47, ал.1 от Наредбата за ползване на повърхностните води; в нарушение на чл.47, ал.2 от Наредбата административният орган не е указал отстраняване на нередовности на заявлението; че зам.министъра не е оправомощен да издава актове от вида на оспорения; че издадените наказателни постановления за част от коментираните в акта нарушения са отменени, както и че са взети мерки за предотвратяване на такива; твърди се и че са налице условията по чл.78, ал.2 от Закона за водите за продължаване на срока на действие на издаденото разрешително. Искане се отмяна на оспорения административен акт. Претендират се направените по делото разноси.

В съд.з. жалбоподателят [фирма], чрез адв.Д. и в представена от него писмена защита, поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът Заместник-министъра на околната среда и водите, чрез процесуалния си представител юриск.И. и в представена от нея писмена защита, оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК за прекомерност на платеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото не е спорно, че оспорващото търговско дружество е титуляр на Разрешително №01440017 от 04.01.2012г. на министъра на околната среда и водите за водоземане от язовир „Пчелина“, с цел производство на електрическа енергия посредством ВЕЦ“Пчелина“. Разрешителното е с краен срок на действие 31.12.2021г.

Административното производство е образувано по заявление вх.№РВ-40/29.09.2021г., с което [фирма] е поискало от министъра на околната среда и водите продължаване на разрешителното за водоземане от повърхностен воден обект – язовир „Пчелина“, с цел производство на електрическа енергия посредством ВЕЦ“Пчелина“.

Съгласно писма от директора на БДЗБР с вх.№№ПВ-40/12.10.2021г., ПВ-40/19.10.2021г. и ПВ-40/22.10.2021г. на МОСВ, за периода от 2017г. са установени следните извършени от търговското дружество нарушения, за които са издадени влезли в сила наказателни постановления:

- През м. юни 2017г. дружеството е използвало водни количества за производство на електроенергия при обем в язовир „Пчелина“ под 53,500 млн.куб.м., в разрез с установения от министъра на околната среда и водите график за използване на водите в комплексните и значими язовири през м. юни 2017г., в който изрично е поставено условие „Разрешените обеми за производство на електроенергия да се използват при обем в язовира над 53,500млн. куб.м.“ За установеното нарушение е издадено наказателно постановление №ПО-02-79/22.12.2017г. на стойност 2000лв. Наказателното постановление е потвърдено с окончателно решение № 357/02.10.2018г. на АдмС-П., като същото е предадено на НАП за принудително събиране.

- ВЕЦ „Пчелина“ е работила в периода 01.05-15.06.2017г., като в раздел „Разрешен лимит на водоземане“ от Разрешително №01440017 от 04.01.2012г. изрично е поставено условието, че ВЕЦ „Пчелина“ може да работи „Целогодишно, с изключение на периодите на маловодие и периода за размножаване на рибите, съгласно заповедта по чл.32 от Закона за рибарството и аквакултурите на министъра на земеделието и храните. Разрешеното с месечни графици водно количество да се преработва равномерно през денонощието.“. Със заповед №РД-09-360/13.04.2017г. на министъра на земеделието и храните се забранява извършването на дейности във водните обекти с цел обезпечаване нормалното размножаване на рибната фауна. Забраната е със срок от 01.05.2017г. до 15.06.2017г. в рибностопанските обекти, намиращи се от 500 до 1500 м. надморска височина. Предвид надморската височина, на която се намира язовир „Пчелина“, забраната за ВЕЦ „Пчелина“ важи от 01.05.2017г. до 15.06.2017г. За установеното нарушение е издадено наказателно постановление №ПО-02-80/22.12.2017г. на стойност 1000лв. Наказателното постановление е потвърдено с окончателно решение

№ 356/11.10.2018г. на АдмС-П., като същото е предадено на НАП за принудително събиране.

- При извършена на 07.01.2020г. проверка на сградоцентралата на ВЕЦ „Пчелина“, стопанисвана от [фирма], направен отчет на измервателното устройство и след изискана допълнителна информация от [фирма] е установено, че ВЕЦ „Пчелина“ е работила на 05.10.2019г. в разрез с писмо изх.№04-00-224/04.10.2019г. на МОСВ /публикувано на интернет страницата на МОСВ/, съгласно което е изменен месечния график за м.октомври 2019г. в частта му за язовир „Пчелина“, като до края на м.октомври 2019г. се забранява работата на ВЕЦ „Пчелина“. За установеното нарушение е издадено наказателно постановление №ПО-02-74/02.11.2020г. на стойност 2000лв. Наказателното постановление не е обжалвано в срока за това и е предадено на НАП за принудително събиране.

Имуществените санкции по трите наказателни постановления са заплатени на 24.11.2021г., т.е. след издаването на оспорения административен акт.

Съгласно писмата на директора на БДЗБР, при извършените проверки на място от БДЗБР не е констатирано монтиране на техническо средство за осигуряване на допълнителна аерация на преработените води и не е постъпвала информация от титуляра на разрешителното за монтиране на такова устройство; въпреки задължението за това съгласно постановеното с Решение №Х-216/27.10.2016г. условие под т.21 в раздел „Условия на водовземаването и ползването“ към Приложение №1 към Разрешително №01440017 от 04.01.2012г. – „Да се монтира подходящо техническо средство за осигуряване на допълнителна аерация на преработените води, изпускани от ВЕЦ „Пчелина“, с цел повишаване на кислородното съдържание в тях“.

Въз основа на така установените в административното производство факти е издадено оспореното решение №224/01.11.2021г., с което на основание чл.78, ал.2 и чл.78а, т.2 от Закона за водите е отказано продължаване на срока на действие на Разрешително №01440017 от 04.01.2012г. на министъра на околната среда и водите за водовземаване от язовир „Пчелина“, с цел производство на електрическа енергия посредством ВЕЦ „Пчелина“. Решението е издадено от заместник-министър на околната среда и водите, който е оправомощен със Заповед №РД-5121/14.05.2021г. на министъра на околната среда и водите да изпълнява функциите на орган по чл.52, ал.1, т.1 от ЗВ в административните производства по Глава четвърта от Закона за водите, в т.ч. да извършва действията и да издава съответните актове по чл.61, ал.5, чл.62, чл.67-84 ЗВ.

Решението е изпратено на жалбоподателя на 04.11.2021г., а жалбата срещу него е постъпила в МОСВ на 17.11.2021г.

При така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.149 от АПК от надлежна страна, разполагаща с правен интерес срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред административен акт. По съществуто ѝ, като извърши проверката по чл. 168 от АПК, съдът взе предвид следното:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган съгласно чл. 52, ал. 1, т. 1 от ЗВ - заместник-министъра на околната среда и водите, в условията на делегирана компетентност със заповед № РД-511/14.05.2021г. на министъра на околната среда и водите.

Решението е издадено в предписаната от закона форма и съдържание. Изложени са конкретни фактически и правни основания за неговото издаване.

При издаването му не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна на оспореното решение. Не представлява такова и произнасянето след 20-дневния срок по чл.47, ал.1 от Наредбата за ползването на повърхностни води, доколкото той е инструктивен и не преклудира правомощието на административния орган да се произнесе по заявлението за продължаване на срока на действие на издаденото разрешително. Не са били налице и условията по чл.47, ал.1 от Наредбата за оставяне „без движение“ на заявлението, доколкото същото съдържа изискващата се информация по чл. 43.

По прилагането на материалния закон, съдът съобрази следното:

Продължаването на срока на действие на разрешителното се извършва при спазване на изискванията на чл.78, ал.2 от ЗВ, според който органът удовлетворява искането, когато молбата на заявителя е подадена преди изтичане на срока на разрешителното, не се нарушават нормативни разпоредби, планови предвиждания или обществени интереси и са изпълнени условията на издаденото разрешително. Ако тези условия не са изпълнени, административният орган е в правото си да постанови отказ. Също така, съгласно чл.78а, т.2 ЗВ, не се разрешава продължаване по чл. 78, ал. 2 при неплатени глоби или санкции по чл. 200 съгласно влязло в сила наказателно постановление, които не са отсрочени, разсрочени или обезпечени.

В случая заявлението е подадено от лице, в полза на което е предоставено разрешителното за водовземане /чл. 72, ал. 1, т. 2 ЗВ/ в срока по чл. 78, ал. 1 ЗВ, като се изпълнява изискването по чл. 78, ал. 2, т. 1 ЗВ. Констатира се, обаче, че не е изпълнено условие на разрешителното по смисъла на чл. 78, ал. 2, т. 3 ЗВ. В същото е посочено правото на водовземане от язовир „Пчелина“ с цел производство на електроенергия, при условие съгласно Решение №№-216/27.10.2016г., т.21 раздел „Условия на водовземането и ползването“, че се монтира техническо средство за осигуряване на допълнителна аерация на преработените води, изпускани от ВЕЦ „Пчелина“, с цел повишаване на кислородното съдържание в тях. С разпоредбата на чл. 48, ал. 1, т. 11 от ЗВ е вменено в задължение на титулярите на разрешителни за водоползване да изпълняват условията на издадените им разрешителни по реда на този закон и комплексните разрешителни по Закона за опазване на околната среда и водите. Релевантно е обстоятелството, че е налице промяна в съответния раздел на разрешителното, като е без значение химическия състав на преработените от централата води; още повече, че не е поискано изменение на условията. Нарушението е формално, не се изисква настъпването на вредоносен резултат, поради което и извършването му е достатъчно основание да се формира отказ за продължаване срока на разрешителното.

Освен горното, доколкото е безспорно по делото, че имуществените санкции, наложени с влезлите в сила наказателни постановления, са платени след постановяването на оспорения отказ, и противно на становището на жалбоподателя, съдът приема, че фактът на плащането излизат извън обхвата на чл. 142, ал. 2 от АПК, доколкото към постановяването на решението не е бил осъществен и с настъпването му не се преурежда правоотношението с обратно действие.

Изложеното обосновава извод, че спрямо оспореното решение не са налице отменителните основания, предвидени с разпоредбата на чл.146 от АПК, поради което жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли като такава.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 150лв.

Предвид гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд-София-град, Второ отделение, 31 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба от [фирма] против решение №224/01.11.2021г. на заместник-министъра на околната среда и водите.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Министерство на околната среда и водите съдебни разноски в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: